गाइटा

लीनं दृखा अस्फुरंतं दृखा चलितमानसा॥अदृष्टरूपोयमपि मायामृगोवेति चलितचित्ता॥ पुनः सम्यक् निरीक्ष्योच्यमानविशेषणं कपिंद्दर्श ॥ वेष्टितं परिहितमर्जुनवर्णे वस्रं येन तं ॥१॥२ ॥३ ॥ वानरस्य निर्धारणेषष्ठी जातावेकवचनं ॥ वानराणां मध्ये इदं सत्वं जीवः भीमं प्राकृतपाणिभयावहं ॥ अतएव तैर्दुरासदं दुर्निरीक्ष्यं चेतिमत्या॥ पुनरपि मायैवेयमिति भयानुममोह॥४॥अथ भयमोहिता सती भूशं करुणं दीनं विललाप ॥ विलापभकारोरामेत्यादि ॥ ५ ॥ मंद्मंदस्वरा ॥ अस्य देवगत्या वास्तवत्वे राक्षस्योमाजानंत्वित्यतिमंद्स्वररोद्नं ॥ विनीतवद्विनीततयोपस्थितं ॥ स्वमः जागृत्कल्पस्वमइत्यर्थः ॥ ६ ॥ स्वमत्वचितापूर्वकमेव पुनर्दर्शनमुपन्यस्यति ॥ सेति ॥ कि ततःशाखांतरेलीनंदृष्ट्याचिलतमानसा॥ वेष्टितार्जुनवस्रंतंविद्युत्संघातिपंगलं॥ १॥ सादद्शीकिपंतत्रप्रश्नितंप्रियवादिनं ॥ फुछाशो कोकराभासंतप्तचामीकरेक्षणम् ॥ २॥ साथदृष्ट्याहरिश्रेष्ठंविनीतवद्वस्थितम् ॥ मेथिलीचितयामासविस्मयंपरमंगता॥ ३॥ अ होभीममिदंसत्वंवानरस्यदुरासदं॥दुर्निरीक्ष्यमिदंमत्वापुनरेवमुमोहसा॥ ४॥ विललापभृशंसीनाकरुणंभयमोहिना॥ रामरामेति दुःखार्तालक्ष्मणेतिचभामिनी॥५॥रुरोदसहसासीतामंदमंदस्वरासती॥साथदृष्ट्वाहरिवरंविनीतवदुपागतं॥मेथिलीचितयामास स्वप्नोयमितिभामिनी॥६॥सावीक्यमाणापृथुभप्नवऋंशाखाचगेंद्रस्ययथोक्तकारं ॥दद्शीपंगप्रवरंमहाईवातात्मजंबुद्धिमतांव रिष्ठं॥ ७॥ सातंसमीक्ष्येवस्थांविपन्नागतासुकल्पेववभूवसीता॥ चिरेणसंज्ञांप्रतिलभ्यचेवंविचितयामासविशालनेत्रा॥ ८॥ स्वत्रोमयायंविक्रतोचदृष्टःशाखाचगःशाखगणेनिषदः॥स्वस्यसुरामायसलक्ष्मणायतथापितुर्मेजनकस्यराज्ञः॥ ९॥

स्यः श्रुतवत्यइति परितोवीक्ष्यमाणा सा॥पृथु भग्नं वज्जपहाराद्वकं यस्य तं॥शाखामृगेंद्रस्य यथोक्तकारं कामाज्ञाकरं॥यद्वा यथोक्तवेष्टितार्जुनवस्नाद्याकारं छांदसोक्क्षः॥पिंग प्रवरं किपश्रेष्ठमितिनिश्वयेन ददर्श ॥७॥ सा तं किपिरूपं रावणमित्येव समीक्ष्य भृशं विसंज्ञा चित्तक्षोभात् ॥ गता सुकल्येव॥८॥ एवं चितयामासेत्यत्रेवं शब्दार्थः स्वमइ त्यादि ॥ दृश्यमानोयं स्वमोमयाविक्ततएव दृष्टः ॥ कुतस्तत्राह शाखामृगइत्यादि ॥ एवं दुःस्वमं मत्वा ॥ स्वस्ति प्रार्थयते जनकस्य तद्वंश्यस्य ॥ ९ ॥

संकांव

115311